

ת"פ 38293/02/20 - מדינת ישראל נגד ר"מ (עציר) הובא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 38293-02-20 מדינת ישראל נ' ר"מ(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל ע"י עוה"ד חן עמרני

נגד

ר"מ (עציר) הובא באמצעות שב"ס ע"י
עוה"ד רן קרויט

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים שעניינם תקיפה של אותה בת זוג (להלן: **המתלוננת**). למתלוננת שתי ילדות בנות 13 ו-14 שנים מקשר זוגי קודם ולנאשם ילד כבן 7 וחצי מנישואיו הקודמים (להלן: **הקטין**). במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגוררה המתלוננת לסירוגין בבית הוריה (להלן: **בית הוריה**) או בדירת הנאשם (להלן: **דירת הנאשם**).

האישום הראשון

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום חמישי 6.2.20 בשעות הערב, הגיעה המתלוננת לדירת הנאשם. לאחר מכן, בשעת לילה, ישנה המתלוננת בחדר בדירת הנאשם יחד עם הקטין בעוד שהנאשם ישן בחדר אחר בדירה. למחרת היום, יום שישי, 7.2.20 בשעה 06:00 או בסמוך לכך, התעוררה המתלוננת, ניגשה לחדר שבו היה הנאשם ונעמדה בסמוך למיטתו. לאחר שהנאשם חיטט במכשיר הטלפון הנייד השייך למתלוננת, החל הנאשם לגדף אותה בכך שצעק לעברה "זונה, שרמוטה, מישהו שלח לך הודעה "מאמי" באינסטגרם" תוך כדי גידופים נוספים.

3. הנאשם התרומם ממיטתו וסטר למתלוננת על לחיה השמאלית והמתלוננת חזרה לחדר שבו היה הקטין. לאחר כשעתיים, נכנס הנאשם לחדר שבו שהה הקטין ובנוכחותו החל לצעוק ולגדף את המתלוננת באומרו "זונה, בוגדנית" והשליך לעברה כרית שפגעה בה. או אז, שעה שהמתלוננת ישובה על המיטה, והקטין בסמוך אליה, הלם הנאשם במכת אגרוף בחזה של המתלוננת. המתלוננת והקטין החלו לבכות. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה חמורה בדמות שבר בצלע שמונה בצד שמאל.

4. בהמשך, הנאשם פנה למתלוננת ודרש לדעת את טיב היחסים עם האדם ששלח לה את תוכן ההודעה והמתלוננת מסרה כי היא אינה מכירה אותה. לאחר הסברים שנמסרו לנאשם על ידי המתלוננת, התרצה הנאשם, חיבק את המתלוננת ושאל למכאוביה כתוצאה מתקיפתו.

5. בהמשך, במטבח בדירה, לאחר דין ודברים ביניהם, מסרה המתלוננת לנאשם כי אינה מכירה את האדם שרשם לה את תוכן ההודעה והנאשם מסר למתלוננת שהוא מעוניין לדבר איתו. משעמדה על כך שאינה מכירה את אותו אדם ששלח לה את תוכן ההודעה אמר לה הנאשם: "תיזהרי אני אשפוך עליך מים על הפנים".

6. לקראת השעה 18:00 או בסמוך לכך, דרש הנאשם מהמתלוננת ומהקטין להתקלח ולשבת עימו לארוחת ערב. לאחר שעשו כן, במהלך הערב ששה הנאשם משקה משכר ולאחר מכן החל לגדף את המתלוננת ולהטיח בה את תוכן ההודעה, בתגובה לכך המתלוננת סטרה על לחיו של הנאשם.

7. לאור כל האמור לעיל, יוחסו לנאשם ביצוען של שתי העבירות שלהלן: חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

האישום השני

8. על פי עובדות האישום השני, שלושה חודשים עובר לאירוע מושא האישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ניטש ויכוח בדירת הנאשם בינו לבין המתלוננת. בעקבות זאת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך אותה בגופה ודחף אותה לכיוון דלת הדירה והמתלוננת החלה לבכות. עקב כך, יוחסה לנאשם עבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

הכרעת הדין

9. הנאשם כפר בשני האישומים ונשמעו הראיות עד תום, לרבות שמיעת עדותה של המתלוננת ובני משפחתה. הנאשם הורשע בתום שמיעת הראיות בכל העבירות שיוחסו לו לעיל.

טענות הצדדים לעונש

10. המאשימה טענה שיש לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים, אחד לאישום הראשון ואחד לאישום השני, כך שלגבי האישום הראשון המתחם נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל ובעוד שלגבי האישום השני, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

11. בנוסף, המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל 12 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, עבירות מס ועבירות של פגיעה בזכויות יוצרים ואף ריצה בעבר מספר מאסרים בפועל (ת/36).

12. ההגנה טענה שמתחמי העונש ההולם שהוצעו על ידי המאשימה אינם תואמים את האירועים מושא כתב האישום ויש לקבוע מתחמים נמוכים באופן משמעותי מאלה שהוצעו על ידי המאשימה. בנוסף, ההגנה טענה שהנאשם גרוש פעמיים ואב לילד בן 7 שנים ומידת הצדק והרחמים מחייבים הקלה משמעותית בעונשו וזאת לאור ההשלכות השליליות של מאסרו על רווחתו של בנו. כמו כן, ההגנה טענה שלנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות אלימות כנגד בת זוג ועבירות האלימות שבגינן הורשע בעבר הן רחוקות בזמן.

13. הנאשם היה אמור לבצע 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות מכח הרשעתו האחרונה שעניינה עבירות על פקודת זכויות יוצרים. דא עקא, בשל מעצרו בתיק הנוכחי, הופקעה האפשרות לרצות את המאסר האמור בדרך של עבודות שירות (ת/37). הנאשם שהה במעצר בגין התיק הנוכחי מיום 9.2.20 ועד ליום 29.6.20 והחל מיום 30.6.20 הוא הפך להיות בסטטוס של אסיר בגין עונש המאסר בפועל האמור של 8 חודשים. ולכן, מיום 30.6.20 ועד היום הוא גם אסיר בתיק האחר וגם עצור עד תום ההליכים בתיק שבפני.

14. הצדדים חלוקים לגבי שאלת ניכוי ימי מעצרו של הנאשם, כדלקמן: ראשית, המאשימה טענה שאין לנכות מתקופת מעצרו בתיק הנוכחי את ימי המעצר שהם מיום 9.2.20 ועד ליום 29.6.20, ועל אחת כמה וכמה, אין לנכות את התקופה שמיום 30.6.20 ועד היום; שנית, ההגנה טענה שיש לנכות מעונש המאסר שיושת עליו בתיק הנוכחי, את כל התקופה שהיה נמצא בה במעצר וזאת מיום 9.2.20 ועד היום.

מתחם העונש ההולם

15. קיימת זיקה מהותית בין שני האישומים שמחייבת לראות בהם כ-"אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בשני האישומים מדובר בעבירות אלימות כנגד אותה קורבן שהיתה בת זוגו בעת שבוצעו העבירות. בשני האישומים, המתלוננת סירבה ליזום תלונה במשטרה בשל האלימות שהופעלה כלפיה על ידי הנאשם. המשטרה נכנסה לתמונה רק בעקבות התערבותם של בני משפחתה של המתלוננת. בנוסף, המתלוננת חזרה בה על דוכן העדים מאמרות החוץ שמסרה במשטרה והוכרזה כעדה עוינת.

16. על פניו, ברור שמדובר בזיקה מהותית בין שני האישומים ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד לגבי שניהם.

17. לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.12) במקרה זה המבקש תקף את בת זוגו בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר באחת הצלעות. בנוסף, המבקש גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכיור והפיל ארצה די.וי.די ורמקול המחובר אליו. בית משפט השלום בת"א הטיל עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בית משפט זקף לזכותו של המבקש כי השתלב בתהליך טיפולי למניעת הישנותן של עבירות אלימות בעתיד. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש והערעור התקבל כך שהושתו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וסכום הפיצוי למתלוננת הוגדל מסך של 1000 ₪ לסך של 5000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון מטעם המבקש, נדחתה.

ב. רע"פ 66/16 **דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.1.16). המבקש היה סטודנט באוניברסיטת בר אילן שהיה בקשר זוגי עם המתלוננת. במהלך הקשר הזוגי, תקף אותה ועקב כך הוגש נגדו כתב אישום הכולל חמישה אישומים. באישומים הראשון והשני, נטען כי במהלך ויכוח שפרץ בינו לבינה, הוא תקף את המתלוננת על ידי כך שסטר בפניה והניח כרית על פניה. באישום השלישי, נאמר שסטר על פניה, בעט בה ודחף אותה ואף איים עליה שיפגע בה עם סכין ויפגע בעצמו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שברים בצלעות. באישום הרביעי יוחסה לו עבירה של הפרת הוראה חוקית עקב כך שיצר עמה קשר על אף שנאסר עליו לעשות כן. באישום החמישי יוחסה לו עבירה של הדחה בחקירה מאחר וניסה למנוע ממנה למסור תלונה במשטרה כנגדו. המבקש היה ללא עבר פלילי קודם, עבר הליך שיקום עם שירות המבחן ואף החל בלימודי תואר שני. בית משפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית וכן קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.5.15). המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. ע"פ 4245/13 **ג'רבאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.8.13). המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות על ידי בית המשפט המחוזי בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

על פי עובדות כתב האישום, המערער דרש מאשתו כי תפסיק לצעוק על הילדים ואז נטל מקל הליכה מעץ והחל להכות אותה בחוזקה בכל חלקי גופה. כתוצאה מכך נגרמו לאשתו שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ועד 3 שנות מאסר. לחומרא, למערער היה עבר פלילי שכלל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ולקולא, סבל מנכות ובני הזוג חזרו להתגורר יחדיו. בית משפט המחוזי השית עליו 14 חודשי מאסר בפועל וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ה. ע"פ 6873/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.2.14). המערער הורשע בתקיפת אשתו בכך שנכנס לחדרה בעודה ישנה, נטל חפץ בידו, הדליק את האור והלם בחוזקה בראשה. כמו כן, המערער הלם פעם נוספת בראשה של המתלוננת באמצעות החפץ, תוך שהוא מאיים שיהרוג אותה ולאחר מכן עזב את הבית. המתלוננת נפלה על הרצפה כשדם זב מראשה. המתלוננת הזעיקה עזרה ופונתה לבית החולים שם אובחן אצלה חתך בקרקפת והיא אושפזה לקבלת טיפול רפואי עד היום שלמחרת. המערער באותו היום טס למוסקבה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי ולאחר שהות של מספר חודשים במוסקבה יצר קשר טלפוני עם מכר משותף לו ולמתלוננת וביקש ממנו להודיע למתלוננת לבטל את התלונה נגדו. למערער היה עבר פלילי קודם בעבירות אלימות. בית המשפט המחוזי השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ו. ע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.13). המערער הורשע על ידי בית המשפט המחוזי בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות. כתב האישום כלל שני אירועים. באירוע הראשון המערער היכה את אשתו בחוזקה בפניה וכתוצאה מכך נגרמו לה סחרחורות וחוסר שיווי משקל ולמחרת היום התברר מבדיקה רפואית שעברה בבית החולים כי כתוצאה מאותה המכה, נגרם לה דימום פנימי באוזן השמאלית, נקב בעור התוף וליקוי עצבי - תחושת. באירוע השני, המערער עיקם את ידה של אשתו וסובב אותה אל מאחורי גבה ולאחר שברחה מפניו לחדר השינה, רדף אחריה וסטר לה על פניה. בית המשפט המחוזי, לאחר שהרשיע את הנאשם בתום שמיעת הראיות, השית עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

18. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לשני האירועים מושא כתב האישום, נע בין 6 חודש ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

שאלת ניכוי ימי המעצר

19. ברירת המחדל הסטטוטורית בסוגיית ניכוי ימי המעצר מופיעה בסעיף 43 לחוק העונשין אשר קובע כי "מי שנדון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת". חרף האמור, בפסיקה נקבע כי ככלל, ראוי שהתקופה בה שוהה נאשם במעצר עד הרשעתו

וגזירת דינו, ינוכו מעונש המאסר הסופי, על מנת להימנע מכפל ענישה, ורק במקרים חריגים תהיה הצדקה שלא לנכות את תקופת המעצר מתקופת המאסר (ע"פ 5760/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.6.15) פסקה 22; ע"פ 4152/13 ישראלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.2.14) פסקה 10).

20. ההלכה היא שבמקום שבו נשללה חירותו של נאשם ללא קשר למעצר, כדוגמת מקרה בו הוא מרצה זה מכבר עונש מאסר, הרציונל של "הימנעות מכפל ענישה", מאבד מערכו. ולכן, ההלכה היא כאשר נאשם מרצה ימי מעצר בחופף לעונש מאסר אחר, ימי מעצר אלה לא ינוכו מן העונש שיוטל עליו (ע"פ 2805/15 סגיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.7.17) פסקה 19; ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.6.18) פסקה 20). זאת, גם אם החפיפה פגעה באפשרותו של הנאשם לבקש הטבות שונות להן היה זכאי בכובעו כ-"אסיר" (ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.12.16) פסקה 27; ע"פ 3924/17 אלבז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.7.17) פסקה 10).

21. לאור הכללים המשפטיים שצוינו לעיל, הנני קובע כדלקמן: ראשית, תקופת מעצרו של הנאשם בגין התיק הנוכחי מיום 9.2.20 ועד ליום 29.6.20, תנוכה מתקופת המאסר בפועל שתושת עליו בתיק הנוכחי; שנית, התקופה שמיום 30.6.20 ועד היום, שבמהלכה היה בסטאטוס כפול של "אסיר" וגם של "עציר", לא תנוכה.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שהנאשם אב לילד בן 7 שנים ושל תקופת מאסרו של הנאשם תיתכן השלכה שלילית על בנו הקטין שזקוק לאביו. כמו כן, לקחתי בחשבון לחומרה את הרישום הפלילי של הנאשם.

23. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 9.2.20 ועד 29.6.20.

למען הסר ספק, תקופת המאסר שהושתה על הנאשם היא במצטבר לכל תקופת מאסר אחרת שאותה מרצה כיום.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

24. לאור העובדה שהנאשם בסטאטוס של אסיר וגם הוטלה עליו תקופה מאסר נוספת במצטבר, לא מצאתי מקום להשית עליו קנס כספי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז שבט תשפ"א, 09 פברואר 2021, במעמד הצדדים.